PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 16. martā *

Lieta T-322/03

Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH, Zalcburga (Austrija), ko pārstāv H. Ceiners [*H. Zeiner*] un M. Baldares del Barko [*M. Baldares del Barco*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā, —

* Tiesvedības valoda — vācu.

Herold Business Data GmbH & Co. KG, agrāk — *Herold Business Data AG,* Mēdlinge [*Mödling*] (Austrija), ko pārstāv A. Lensins-Krāmers [*A. Lensing-Kramer*], K. fon Nusbaums [*C. von Nussbaum*] un U. Rīze [*U. Reese*], advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 19. jūnija lēmumu (apvienotās lietas R 580/2001-1 un R 592/2001-1) attiecībā uz procesu starp *Herold Business Data AG* un *Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH* par akta atcelšanu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czúcz*],
sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 19. septembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 15. septembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 15. septembrī,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 14. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1996. gada 2. oktobrī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994., L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums "WEISSE SEITEN". Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9., 16., 41. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "zinātniskie, kuģniecības, ģeodēziskie, elektriskie, fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, optiskie, svēršanas, mērīšanas, signalizācijas, kontroles (pārbaudes), glābšanas un mācību aparāti; aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei, reproducēšanai vai attēlošanai; informatizētās atmiņas vienības ar instalēšanas ierakstiem, elektroniski datu apstrādes aparāti, it īpaši magnētiskās ieraksta lentes, diski un *CD-ROM*; akustiskie diski; tirdzniecības automāti un

priekšapmaksas aparātu mehānismi; kases aparāti, kalkulatori, informācijas apstrādes ierīces un datori; ugunsdzēsības ierīces";

— 16. klase: "Papīrs, kartons un izstrādājumi no materiāliem, kas neietilpst citās klasēs; tipogrāfijas izstrādājumi, telefonu grāmatas, atsauces izdevumi; iesiešanas materiāli; fotogrāfijas; kancelejas izstrādājumi, līmes (līmvielas) kancelejas izstrādājumiem vai saimnieciskām vajadzībām; mākslinieku piederumi; otas; rakstāmmašīnas un biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību materiāli (izņemot ierīces); plastmasas iepakojuma materiāli (kas neietilpst citā klasē); spēļu kārtis; drukas burti; veidnes";

— 41. klase: "Izdevniecību pakalpojumi, it īpaši tekstu, grāmatu, apskatu un žurnālu publicēšana";

— 42. klase: "Redaktora pakalpojumi".

3 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme tika reģistrēta 1999. gada 28. septembrī.

4 2000. gada 14. februārī *Herold Business Data GmbH & Co. KG*, agrākais nosaukums *Herold Business Data AG*, pieprasīja anulēt šīs zīmes reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 40/91 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu, jo reģistrācijai bija piemērojami absolūtie atteikuma pamatojumi, kas izklāstīti minētās regulas 7. panta 1. punkta b) līdz d) un g) apakšpunktā. Prasītāja atsaucās uz *Patentamt* (Austrijas Patentu biroja) 1998. gada 6. novembra lēmumu, ar kuru par spēkā neesošu pasludināta Austrijas preču zīme "WEISSE SEITEN", kā arī uz *Oberste Patent- und Markensenat*

(Austrijas Preču zīmju un patentu Augstākās palātas) 1999. gada 22. septembra lēmumu paturēt spēkā *Patentamt* lēmumu par šādiem izstrādājumiem: "papīrs un tipogrāfijas izstrādājumi". Turklāt pamatojot savu lūgumu pasludināt preču zīmi par spēkā neesošu, prasītāja Anulēšanas nodaļai iesniedza šādus dokumentus:

— "Komisijas 1995. gada 22. septembra Paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā konkurences apstākļos turpmāk attīstīsies telefonu grāmatu un citu telekomunikācijas informācijas pakalpojumu tirgus (turpmāk tekstā — "Komisijas paziņojums");

— Austrijas pasta dažādu informāciju par telefonu grāmatām;

— telefonu grāmatu pasūtījumu veidlapu kopijas par 1993./1994. un 1994./1995. gadu;

— rīkojumus par oficiālo telefonu grāmatu izdošanu, par ko 1992. gadā noslēgts līgums starp personu, kas iestājas lietā, un Austrijas Pasta un telegrāfa pārvaldi;

— korespondences starp personu, kas iestājas lietā, un dažādām Austrijas pasta un telegrāfa pārvaldēm saistībā ar "*weiße Seiten*" (Baltās lapas) izdošanu kopijas;

— Internet izpētes rezultātus".

5 2001. gada 5. aprīlī Anulēšanas nodaļa pasludināja preču zīmi "WEISSE SEITEN" par daļēji spēkā neesošu, pamatojoties uz 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 2. punktu tiktāl, ciktāl tā attiecās uz telefonu grāmatām, kurās drukātā vai elektronisko datu bāzu formā ir ietverti abonentu uzvārdi (9. un 16. klase), kā arī uz šādu telefonu grāmatu publikāciju izdevniecībā, ja tajās ir ietverti abonentu uzvārdi (41. klase). Tādējādi tā ierobežoja izstrādājumu un pakalpojumu sarakstu, atzīmējot, ka attiecībā uz 9. klasi "izstrādājumu klāstā neiekļauj izstrādājumus, kas attiecas uz telefonu grāmatām ar abonentu uzvārdiem vai ietver tās", attiecībā uz 16. klasi "izstrādājumu klāstā neiekļauj telefonu grāmatas ar abonentu uzvārdiem" un attiecībā uz 41. klasi "pakalpojumu klāstā neiekļauj telefonu grāmatu publikāciju ar abonentu uzvārdiem". Lūgums pasludināt preču zīmi par spēkā neesošu attiecībā uz pārējo tika noraidīts.

6 Gan persona, kas iestājusies lietā, par to, ka tika daļēji noraidīts lūgums atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, gan prasītāja par to, ka tās preču zīme tika pasludināta par daļēji spēkā neesošu, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57. līdz 62. pantu ir iesniegušas apelācijas sūdzības ITSB par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

7 Spriežot par abām apelācijas sūdzībām, kas apvienotas saskaņā ar 7. panta 1. punktu Komisijas 1996. gada 5. februāra Regulā (EK) Nr. 216/96 par ITSB reglamentu (OV L 28, 11. lpp.), Apelāciju pirmā padome ar 2003. gada 19. jūnija lēmumu (apvienotās lietas R 580/2001-1 un R 592/2001-1, turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") daļēji apmierināja personas, kas iestājusies lietā, apelācijas sūdzību, noraidot prasītājas apelācijas sūdzību. Tā atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu un pasludināja preču zīmi "WEISSE SEITEN" par spēkā neesošu attiecībā uz šādiem izstrādājumiem un pakalpojumiem:

— 9. klase: "Magnētiskie ierakstīšanas līdzekļi un informatizētās atmiņas vienības ar instalēšanas ierakstiem, elektroniski datu apstrādes aparāti, it īpaši magnētiskās ieraksta lentes, diski un lasāmatmiņas kompaktdiski (*CD-ROM*)";

— 16. klase: "Papīrs, kartons un izstrādājumi no materiāliem, kas neietilpst citās klasēs; tipogrāfijas izstrādājumi, telefonu grāmatas, atsauces izdevumi; mākslinieku piederumi; biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību materiāli (izņemot ierīces)";

— 41. klase: "Izdevniecību pakalpojumi, it īpaši tekstu, grāmatu, apskatu un žurnālu publicēšana";

— 42. klase: "Redaktora pakalpojumi".

8 Apelāciju padome uzskatīja, ka, pirmkārt, saistībā ar 9. klases izstrādājumiem, kas minēti iepriekšējā punktā, kā arī drukātajiem izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces uzdevumiem, kas ietilpst 16. klasē, preču zīme "WEISSE SEITEN" ir reģistrēta, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu. Tā turklāt par iepriekšējā punktā minētajiem izstrādājumiem (turpmāk tekstā — "attiecīgie izstrādājumi") nosprieda, ka uz tiem arī ir jāattiecina minētās Regulas 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts.

Lietas dalībnieku prasījumi

9 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— grozīt apstrīdēto lēmumu, lai lūgums atzīt preču zīmi par spēkā neesošu tiktu pilnībā noraidīts;

— papildus, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to apmierināts lūgums atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, un uzdot ITSB pieņemt jaunu lēmumu, vajadzības gadījumā pēc papildus procedūras, un pilnībā noraidīt lūgumu atzīt preču zīmi par spēkā neesošu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

10 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 Persona, kas iestājusies lietā, Pirmās instances tiesai lūdz noraidīt prasību.

Par prasības pieņemamību

12 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 5. punktu prasība par ITSB Apelāciju padomes lēmumu ir jāceļ divu mēnešu laikā no minētā lēmuma izziņošanas brīža. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 102. panta 2. punktu procesuālos termiņus pagarina, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, par fiksētu desmit dienu termiņu.

13 Šai lietā apstrīdētais lēmums prasītājai tika paziņots 2003. gada 1. jūlijā. Apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš tātad beidzās 2003. gada 11. septembrī, ieskaitot termiņu, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu.

14 Prasību, protams, nosūtīja Pirmās instances tiesas kancelejai 2003. gada 8. septembrī pa faksu, t.i., pirms prasības iesniegšanas termiņa beigām.

15 Tomēr saskaņā ar Reglamenta 43. panta 6. punktu datums, kurā parakstītu oriģināla kopiju nosūta Pirmās instances tiesas kancelejai pa faksu, procesuālo termiņu ievērošanas aspektā tiek ņemts vērā tikai tad, ja parakstīts šā dokumenta oriģināls tiek iesniegts kancelejā vēlākais desmit dienas pēc faksa saņemšanas.

16 Šai lietā prasības pieteikuma oriģināls tika iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā tikai 2003. gada 19. septembrī, t.
i., pēc iepriekš minētā desmit dienu termiņa beigām. Līdz ar to saskaņā ar Reglamenta 43. panta 6. punktu procesuālo termiņu ievērošanas nozīmē ir jāņem vērā tikai parakstītā oriģināla iesniegšanas datums, respektīvi, 2003. gada 19. septembris. Līdz ar to jākonstatē, ka prasība ir iesniegta pēc termiņa beigām.

17 Tomēr prasītāja apgalvo, ka tā ir saskārusies ar nepārvaramas varas gadījumu vai vismaz neparedzētiem apstākļiem.

18 Ir jāatzīmē, ka nepārvaramas varas vai neparedzētu apstākļu jēdziens līdztekus to objektīvajam elementam, kas saistīts ar nenormālu situāciju, kas no attiecīgās ieinteresētās personas nav atkarīga, ietver arī subjektīvu elementu, kas saistīts ar attiecīgās ieinteresētās personas pienākumu nodrošināties pret šāda neparedzēta notikuma sekām, veicot pienācīgus pasākumus, ciktāl tie nav pārmērīgi. Attiecīgajai

ieinteresētajai personai it īpaši rūpīgi jāseko līdzi procesa gaitai un ir jāparāda uzcītība paredzēto termiņu ievērošanā (Tiesas 1994. gada 15. decembra spriedums lietā C-195/91 P *Bayer*/Komisija, *Recueil*, I-5619. lpp., 32. punkts). Tātad nepārvaramas varas un neparedzētu apstākļu jēdziens neattiecas uz situāciju, kurā uzcītīga un apzinīga persona būtu objektīvi spējusi izvairīties no prasības iesniegšanas termiņa nokavēšanas (šajā sakarā skat. Tiesas 1984. gada 12. jūlija spriedumu lietā 209/83 *Valsabbia*/Komisija, *Recueil*, 3089. lpp., 22. punkts, Tiesas 2005. gada 18. janvāra rīkojumu lietā C-325/03 P *Zuazaga Meabe*/ITSB, Krājums, I-403. lpp., 25. punkts).

19 Šai gadījumā prasītāja prasības pieteikuma oriģināla nosūtīšanu uzticēja Austrijas pastam 2003. gada 9. septembrī, t.i., nākamajā dienā pēc faksa nosūtīšanas. Pēc tam Austrijas pasts 2003. gada 11. septembrī nodeva šo sūtījumu Luksemburgas pastam, ko pēdējais savukārt 2003. gada 12. septembrī nodeva uzņēmumam *Michael Greco*. Šim uzņēmumam vajadzēja septiņas dienas, lai nogādātu sūtījumu Pirmās instances tiesas kancelejā.

20 Līdz ar to galvenais un pat vienīgais nokavēšanas iemesls ir apstāklis, ka prasības pieteikums nonāca Pirmās instances tiesas rīcībā septiņas dienas pēc tās nonākšanas Luksemburgā (šajā sakarā skat. Tiesas 1967. gada 2. marta spriedumu lietā 25/65 un 26/65 *Simet* un *Feram*/Augstā Iestāde, *Recueil*, 39. lpp.). Šis apstāklis ir jāuzskata par neparedzētu attiecībā uz prasītāju, un tai nevar pārmest nolaidīgu rīcību, jo tā ir rīkojusies kā apzinīga prasītāja, lai ievērotu termiņu.

21 Līdz ar to prasība ir pieņemama.

Par prasījumu otrās daļas pieņemamību

22 Otrā prasījuma pamata otrajā daļā prasītāja lūdz Tiesu būtībā uzdot ITSB pieņemt jaunu lēmumu un pilnībā noraidīt lūgumu atzīt preču zīmi par spēkā neesošu.

23 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka, atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam, ITSB ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Kopienu tiesu spriedumu izpildei. Tāpēc Pirmās instances tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB. Tās pienākums ir rīkoties atbilstoši Pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvajai daļai un motīviem (Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld*/ITSB (*Giroform*), *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts; 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik*/ITSB (*EUROCOOL*), *Recueil*, II-683. lpp., 12. punkts, un 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro*/ ITSB — *Anheuser Busch* (*BUDMEN*), *Recueil*, II-2251. lpp., 22. punkts).

24 Tātad prasītājas prasījumu otrā daļa ir nepieņemama.

Par lietas būtību

25 Prasītāja prasības pamatošanai pēc būtības izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir par to, ka apstrīdētais lēmums nesaskan ar Austrijas lēmumu, bet otrais, trešais un ceturtais pamats ir par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d), c) un b) apakšpunkta pārkāpumiem.

Par pirmo pamatu par to, ka apstrīdētais lēmums nesaskan ar Austrijas lēmumu

Lietas dalībnieku argumenti

26 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot nekonsekvents, jo tā pamatā ir Austrijas sabiedrības vērtējums, kas atšķiras no vērtējuma, uz kuru ir balstījušās Austrijas iestādes 1999. gada 22. septembra *Oberste Patent- und Markensenat* lēmumā.

27 ITSB atgādina, ka tam nav juridisku saistību pārbaudīt tā lēmumu atbilstību dalībvalstu lēmumiem. Turklāt izvērtējamie fakti neesot identiski, jo Austrijas iestāžu lēmuma pamatā ir Austrijā dominējošais valodas lietojums, bet ITSB ir ņēmis vērā valodas lietojumu visā iekšējā tirgū un, tātad, arī Vācijā.

28 Turklāt ITSB uzsver, ka ar *Oberste Patent- und Markensenat* lēmumu ir apstiprināts, ka preču zīme "WEISSE SEITEN" ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl tā attiecas uz "papīru un tipogrāfijas izstrādājumiem", jo tā ir aprakstoša ("baltas papīra lapas" nozīmē), līdz ar to lēmumi šai ziņā ir saskanīgi.

29 Persona, kas iestājusies lietā, atgādina, ka ITSB nav pienākuma pieņemt dalībvalsts iestādes vērtējumu, līdz ar to 1999. gada 22. septembra lēmumam nav nekādas nozīmes, lai noteiktu, kā šo zīmi uztvers Austrijas patērētāji.

Pirmās instances tiesas vērtējums

30 Jāatzīmē, ka ITSB, lemjot par to, kā attiecīgā mērķa sabiedrības daļa uztvers attiecīgo preču zīmi, nav jāņem par pamatu dalībvalsts lēmums. Kopienas preču zīmju režīms ir autonoma sistēma, ko veido noteikumu kopums un kurai ir īpaši mērķi, jo to piemēro neatkarīgi no valstu sistēmām (Pirmās instances tiesas 2000. gada 5. decembra spriedums lietā T-32/00 *Messe München*/ITSB (*electronica*), *Recueil*, II-3829. lpp., 47. punkts). Tādējādi iespēja reģistrēt apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz attiecīgo Kopienu tiesisko regulējumu. ITSB un, attiecīgi, Kopienu tiesai nav saistošs dalībvalsts vai trešās valsts līmenī pieņemts lēmums, ar ko atzīst iespēju reģistrēt to pašu apzīmējumu kā valsts preču zīmi. Tas tā ir arī gadījumā, ja šāds lēmums pieņemts, piemērojot valsts saskaņotos tiesību aktus atbilstoši Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajai direktīvai 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), vai arī valstī, kas ietilpst tajā lingvistiskajā zonā, no kuras ir cēlusies attiecīgā vārdiskā preču zīme (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve*/ITSB (*STREAMSERVE*), *Recueil*, II-723. lpp., 47. punkts un 2005. gada 22. jūnija spriedums lietā T-19/04 *Metso Paper Automation*/ITSB (*PAPERLAB*), Krājums, II-2383. lpp., 37. punkts).

31 Tāpēc tas, ka pastāv nesaskaņas starp apstrīdēto lēmumu un Austrijas lēmumu, nenozīmē, ka ir pārkāpti attiecīgie Kopienas noteikumi. Aplūkojot citus pamatus, Pirmās instances tiesa izvērtēs, vai ITSB ir pareizi izanalizējis attiecīgās mērķa sabiedrības daļas uztveri.

32 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

33 Prasītāja apstrīd Apelāciju padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru vārdkopa "*weiße Seiten*" ir ienākusi vācu valodā kā sinonīms vārdkopai "*alphabetisches Teilnehmerverzeichnis*" (abonentu saraksts alfabēta secībā) vēlākais Komisijas 1995. gada paziņojuma publicēšanas laikā un ka tā jau agrāk Austrijā lietota ar nozīmi "abonentu saraksts alfabēta secībā". Tā apgalvo, ka tikai tāds objektīvs nosaukums, ko saprot vairākums attiecīgajām aprindām piederīgo un kas ir lietots ikdienā, var kalpot par absolūtu atteikuma pamatojumu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē. Tātad tas, ka apzīmējums kā vispārīgs nosaukums attiecīgajās aprindās ir lietots sporādiski, nenozīmē, to, ka tas rada šādu nosaukumu.

34 Pēc prasītājas domām, ir iespējams, ka angliski runājošai sabiedrībai apzīmējumi "*Yellow Pages*" (dzeltenās lapas) un "*White Pages*" (baltās lapas) ir ikdienišķi apzīmējumi telefonu grāmatu profesionālajai un administratīvajai daļai. Vācu valodā ierastais "*gelbe Seiten*" (dzeltenās lapas) lietojums nozīmē, ka šī zīme ir kļuvusi par ierastu vispārīgu apzīmējumu profesionālai telefonu grāmatai. Tomēr vārdkopa "*weiße Seiten*" vāciski runājošās zemēs nekad nav kļuvusi tik ierasta, lai ar to varētu vispārīgi apzīmēt telefonu grāmatu profesionālo un administratīvo daļu. Turklāt Komisijas paziņojums vairāk attiecās uz angļu nosaukuma "*White Pages*" tulkojumu, nevis jauna objektīva nosaukuma izveidi vācu valodā.

35 Prasītāja apgalvo, ka tas, ka kāds, kurš nav sev par labu reģistrējis ekskluzīvas tiesības uz šo vārdkopu, vienreiz vai reizēm to jau ir lietojis, ar to netieši apzīmējot konkrētus izstrādājumus, nevar būt pamats tam, lai liktu šķēršļus objektīva nosaukuma

reģistrācijai, jo šo vārdkopu, prasītājasprāt, attiecīgā mērķa sabiedrības daļa ikdienā nelieto, tāpat tā nav ieguvusi attiecīgu nozīmi ikdienas valodā. Regulārs ieradums izveidotos un apzīmējums ikdienas valodā ienāktu tikai tad, ja šo nosaukumu būtu pārņēmuši arī citi konkurenti. Pēc lietas materiāliem var secināt, ka persona, kas iestājusies lietā, dažos izņēmuma gadījumos jau ir lietojusi šo apzīmējumu, uztveres atvieglošanas nolūkos pievienojot tam attiecīgus paskaidrojumus. Lietā nav ne mazākā pierādījuma, ka šis oriģinālais publikācijas apzīmējums būtu iegājies ikdienišķā vācu valodā. To varētu pieņemt un par izdarīt secinājumu hipotētiski, tomēr tas būtu jāpierāda. Neraugoties uz pārbaudītāja iebildēm, ITSB pats būtu atļāvis lietot preču zīmi "WEISSE SEITEN" bez ierobežojumiem, jo tas uzskatītu, ka šāds apzīmējums nav ierasts attiecīgajai mērķa sabiedrības daļai un nav ikdienišķas vācu valodas vārdu krājumā. Šai gadījumā tam, kas prasa to pasludināt par spēkā neesošu, respektīvi, personai, kas iestājas lietā, būtu jāpierāda, ka paziņošanas procedūras laikā ITSB ir ignorējis būtisku elementu, kas saistīts ar absolūta atteikuma pamatojuma esamību.

36 Pat ja varētu pieņemt, ka Komisija un Austrijas Pasta un telegrāfa pārvalde ar savu publikāciju un sporādisko vārdkopas *"weiße Seiten"* lietojumu, kam pievienoti paskaidrojumi, ir radījušas objektīvu apzīmējumu, Apelāciju padome nav norādījusi iemeslus, kuru dēļ šis apzīmējums attiektos arī uz citiem izstrādājumiem un pakalpojumiem, ne tikai telefonu grāmatām. Apstrīdētajā lēmumā nav nekādas motivācijas, kas izskaidrotu, kāpēc failam vai tīmekļa vietnei, kuras nosaukums ir "WEISSE SEITEN", kura nav ne balta, ne arī sastāv no lappusēm, nedrīkstētu dot nosaukumu "WEISSE SEITEN", un kādā ziņā tas nav objektīvs nosaukums.

37 ITSB pirmkārt uzsver, ka Apelāciju padome vai Anulēšanas nodaļa nevienā brīdī nav apgalvojušas, ka fakts, ka Komisija ir lietojusi vārdkopu *"weiße Seiten"*, ir pietiekams, lai atteiktu reģistrāciju. Šis lietojums ir jāuzskata par tāda valodas attīstības posma atspoguļojumu, kurā šī vārdkopa ir pasniegta kā vispārīgs apzīmējums Eiropas līmenī, vismaz speciālistu aprindās, kā tas konstatēts Anulēšanas nodaļas lēmumā,

vai par valodas attīstības prognozi, ka šī vārdkopa vēlāk ieies vācu valodas vārdu krājumā kā abonentu alfabētiskā saraksta sinonīms, kā tas ir konstatēts apstrīdētajā lēmumā.

38 Apelāciju padomes slēdziens, ka attiecīgā vārdkopa ir kļuvusi par vispārīgu apzīmējumu jau pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienas, ir Komisijas paziņojuma un Austrijas un Vācijas valodas ekspertu radīto apjomīgu dokumentu analīzes rezultāts. Turklāt tā pamatā ir dokumenti un pētījumi, kuros *"weiße Seiten"* jau ir lietots kā vispārīgs jēdziens. Faktiski, zemsvītras piezīmes un tabulās norādītās vēres atsaucas uz pētījumu, ko 1992. gadā veicis *Coopers & Lybrand, Deloitte*, lietojot šo apzīmējumu. Līdz ar to Komisijas paziņojumu nevar uzskatīt par tādu, kur šī vārdkopa lietota vienīgo reizi, bet gan par pierādījumu, ka šī vārdkopa vismaz speciālistu aprindās ir kļuvusi par vispārīgu apzīmējumu alfabētiskiem abonentu sarakstiem.

39 Turklāt nevar runāt par šā jēdziena lietojumu tikai Vācijā vai Austrijā, jo to jau ilgi lieto arī Luksemburgā.

40 Līdz ar to ITSB uzskata, ka nav nekādu šaubu par to, ka jēdziens *"weiße Seiten"* reģistrācijas pieteikuma dienā jau ir bijis vispārīgs apzīmējums vācu valodā. Ar "noturīgiem un lojāliem tirdzniecības paradumiem" jāsaprot tirdzniecības lietojums un komercprakse. Līdz ar to ierasts lietojums par plašu sabiedrību ierobežotākā grupā ir pietiekams reģistrācijas atteikuma pamats. Jebkurā gadījumā vēlākais Komisijas paziņojuma datumā, kas adresēts plašai sabiedrībai, attiecīgā vārdkopa ir iegājusi ikdienas valodā.

41 ITSB atzīmē, ka attiecībā uz elektroniskām datu bāzēm prasītāja īsti nesaprot jēdzienu *"weiße Seiten"*, pielīdzinot to jēdzienam *"weißfarbige Seiten"* (lapas baltā krāsā), jo tā apgalvo, ka elektroniskas datu bāzes nav baltas un tām nav lappušu. Apelāciju padome pamatoti ir nospriedusi, ka, tā kā telefonu grāmatas ir pieejamas arī elektroniskā formā, šādu informatizētu palīglīdzekli arī var precīzi apzīmēt ar jēdzienu *"weiße Seiten"*.

42 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka Apelāciju padome ir pamatoti konstatējusi, ka vārdkopa *"weiße Seiten"* ir ierasts apzīmējums dažādiem alfabētiskiem telefona abonentu sarakstiem.

43 Austrijas Pasta un telegrāfa pārvaldes dokumenti parāda, ka šī vārdkopa Austrijā nebija nekāds jaunums jau 1992./1993. gadā. Tā kā tikai jēdziens *"weiße Seiten"* bez citām norādēm lietots pasūtījumu veidlapās, persona, kas iestājusies lietā secina, ka Austrijas pasta klients spēj iegūt telefonu grāmatu tikai tad, ja saprot šā jēdziena nozīmi. Līdz ar to paskaidrojošā norāde "abonentu saraksts" ir bijusi lieka, jo pasta klients jau to tāpat ir sapratis. Vienīgā izstrādājuma veida norāde ("abonentu saraksts"), kas figurē līdzās izstrādājuma nosaukumam (*"weiße Seiten"*), kā arī paralēlais terminu "profesionālā telefonu grāmata" un "dzeltenās lapas" lietojums neļauj izslēgt pieņēmumu, ka apzīmējums šim izstrādājumam jau ir kļuvis ierasts.

44 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka šis lietojums nav atsevišķs vai sporādisks. Izšķirošais ir nevis iesniegto dokumentu skaits, bet to satura nozīme. Attiecīgais informatīvais dokuments ir nosūtīts uz visiem austriešu mājokļiem, kuru iemītnieki ar to ir iepazinušies. Turklāt tas, ka attiecīgo apzīmējumu lieto visi vai daudzi konkurenti nav svarīgi, lai konstatētu, ka šāds izstrādājuma apzīmējums ir kļuvis ierasts. Būtiskāk ir zināt, vai mērķa sabiedrības daļa parasti uzskata šo apzīmējumu par ierastu. Parasti galvenais iemesls, lai preču zīme kļūst par vispārīgu apzīmējumu, ir tas, ka ilgā laikposmā tirgū darbojas tikai viens attiecīgā izstrādājuma

piegādātājs, līdz ar to mērķa sabiedrības daļa lieto preču zīmi un izstrādājuma apzīmējumu kā sinonīmus. Tā kā oficiālo telefonu grāmatu piegāde ir valsts monopols, 1992. un 1993. gadā oficiālo telefonu grāmatu jomā līdztekus Austrijas pastam nav darbojies neviens cits piegādātājs.

45 Arī Komisijas paziņojums atklāj, ka attiecīgā vārdkopa arī citās valstīs ir plaši lietota kā ierasts abonentu saraksta apzīmējums. Komisija, aplūkojot stāvokli tirgū, ir lietojusi vārdus un apzīmējumus, ar kuriem tā ir iepazinusies, veicot iepriekšēju analīzi. Apzīmējums *"weiße Seiten"* tātad nav patvaļīgs Komisijas jaunievedums, bet gan apzīmējums, kas jau ir bijis populārs telefonu grāmatu tirgū.

46 Atsaucoties uz pētījumiem, ko persona, kas iestājusies lietā, veikusi Internet, tā konstatē, ka jēdziens *"weiße Seiten"* ir lietots Beļģijā (*"pages blanches"*), Francijā (*"pages blanches"*), Itālijā (*"pagine bianche"*), Rumānijā (*"White Pages"*), Sanmarino (*"pagine bianche"*), Šveicē (*"pagine bianche"*), Marokā (*"pages blanches"*), Meksikā (*"paginas blancas"*), kā arī Austrālijā un Jaunzēlandē (*"White Pages"*). Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka šī jēdziena lietojums citās ES valodās ir būtisks, jo ir iespējamas citas prasības, kuru pamatā ir ES dalībvalstīs, kurās lieto vācu valodu, reģistrēta preču zīme un identiska zīme, kas lietota citā valodā.

47 Persona, kas iestājusies lietā, arī apgalvo, ka tā kā zīmes iesniegšanas brīdī 1996. gadā un tās reģistrācijas brīdī 1999. gadā jau ir pastāvējis absolūts atteikuma pamatojums saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu, iebildumu procesa pastāvēšana nav noteicoša.

48 Visbeidzot persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka apzīmējums *"weiße Seiten"* ir vispārīgs telefonu grāmatu apzīmējums, jo tas attiecas ne tikai uz iespiestām telefonu grāmatām, bet uz jebkura veida abonentu sarakstiem, neatkarīgi no tā, kas ir to nesējs.

Pirmās instances tiesas vērtējums

49 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz reģistrēt preču zīmi, kad šīs preču zīmes norādes vai pazīmes, no kurām tā sastāv, ir iegājušās ikdienas valodā vai parastā un lojālā tirdzniecības praksē, apzīmējot izstrādājumus un pakalpojumus, par kuriem minētā zīme ir iesniegta reģistrācijai (skat. pēc analoģijas Tiesas 2001. gada 4. oktobra spriedumu lietā C-517/99 *Merz & Krell*, *Recueil*, I-6959. lpp., 31. punkts un Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedumu lietā T-237/01 *Alcon*/ITSB — *Dr. Robert Winzer Pharma* (*BSS*), *Recueil*, II-411. lpp., 37. punkts). Tāpēc ir jāatzīmē, ka preču zīmes ierastumu var novērtēt tikai tad, ja, no vienas puses, salīdzina ar preču zīmi apzīmētos izstrādājumus un pakalpojumus, pat ja attiecīgā preču zīme tieši uz tiem neatsaucas, un, no otras puses, aplūkojot, kā šo preču zīmi uztver tās mērķa sabiedrības daļa (iepriekš minētais spriedums *BSS*, 37. punkts).

50 Mērķa sabiedrības daļas sakarā ir jāatzīst, ka preču zīmes ierastumu izvērtē, ņemot vērā to, ko vidusmēra patērētājs, ko uzskata par pietiekami informētu, visnotaļ vērīgu un rūpīgu, sagaida no attiecīgā izstrādājuma veida (iepriekš minētais spriedums *BSS*, 38. punkts).

51 Turklāt, lai arī Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkta un c) apakšpunkta piemērošanas jomas acīmredzami pārklājas, d) apakšpunkta atteikums reģistrēt preču zīmi ir pamatots nevis ar preču zīmes aprakstošo raksturu,

bet gan ar tās izmantošanu aprindās, ar kurām ir saistīta izstrādājumu tirdzniecība un pakalpojumi, par kuriem preču zīme ir pieteikta reģistrācijai (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu *Merz & Krell*, 35. punkts, un iepriekš minēto spriedumu *BSS*, 39. punkts).

52 Visbeidzot, ar tādu preču zīmi veidojošiem apzīmējumiem vai norādēm, kas ir kļuvušas ierastas sarunvalodā vai tirdzniecības *bona fide* un iedibinātajā praksē preču vai pakalpojumu apzīmēšanai, uz ko šī preču zīme attiecas, nav iespējams atšķirt kāda uzņēmuma preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem un tādēļ neīsteno minētās preču zīmes būtisko funkciju (skat. pēc analoģijas iepriekšminēto spriedumu lietā *Merz & Krell*, 37. punkts, un iepriekšminēto spriedumu lietā *BSS*, 40. punkts).

53 Šai lietā Apelāciju padome uzskatīja, ka preču zīmes "WEISSE SEITEN" reģistrācija ir jāatceļ uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkta pamata, kas attiecas uz 9. klasi "magnētiskie ierakstīšanas līdzekļi un informatizētās atmiņas vienības ar instalēšanas ierakstiem, elektroniski datu apstrādes aparāti, it īpaši magnētiskās ieraksta lentes, diski un lasāmatmiņas kompaktdiski (*CD-ROM*)" un 16. klasi "tipogrāfijas izstrādājumi, telefonu grāmatas, atsauces izdevumi". Līdz ar to vārdkopas "*weiße Seiten*" ierastums jāanalizē attiecībā uz šiem izstrādājumiem.

54 Tā kā šie izstrādājumi ir paredzēti vidusmēra patērētājam, ir jāanalizē vidusmēra patērētāja uztvere. Turklāt tā kā attiecīgā preču zīme ir veidota no vārdiem vācu valodā, šis vidusmēra patērētājs ir vāciski runājoša persona.

55 Ir jāatzīmē, ka elementi, ko persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi ITSB, kas uzskaitīt 4. punktā un attiecas uz vārdkopas "*weiße Seiten*" ierastumu attiecīgās mērķa sabiedrības daļas skatījumā, parāda, ka vārdkopa ir kļuvusi par ierastu un populāru apzīmējumu privātpersonu telefonu grāmatām.

56 No Komisijas paziņojuma izriet, ka tā vairākkārt ir lietojusi jēdzienu *"weiße Seiten"*, apzīmējot ar to *"alphabetisches Teilnehmerverzeichnis"*. Šo jēdzienu dažkārt lieto vienu pašu, bet reizēm tam pievieno šo paskaidrojumu. Šai paziņojumā lietota arī vārdkopa *"gelbe Seiten"*, lietojot to profesionāļu telefonu grāmatas nozīmē. Tā kā paziņojums datēts ar 1995. gada septembri, tas parāda, ka jēdziens *"weiße Seiten"* vācu valodā ienācis vēlākais šai laikā. Turklāt, kā pamatoti atzinis ITSB, šai paziņojumā minēts pētījums, ko 1992. gadā veicis *Coopers & Lybrand, Deloitte*, lietojot šo apzīmējumu.

57 Prasītājas arguments, ka Komisijas paziņojumā esot runa par angļu nosaukuma *"White Pages"* tulkojumu, nevis jauna objektīva nosaukuma izveidi vācu valodā nav pieņemams. Faktiski, tā kā iestāžu dokumentus tulkotāji tulko dzimtajā valodā, šīs personas pēc iespējas lieto vārdus un idiomas vai valodā iegājušos izteicienus.

58 Jebkurā gadījumā dažādie Austrijas pasta informācijas dokumenti par telefonu grāmatām atklāj, ka vārdkopa *"weiße Seiten"* Austrijā ar nozīmi "privātpersonu telefonu grāmata" lietota vēlākais kopš 1992. gada. Šos dokumentus ir izstrādājis Austrijas pasts, un daži no tiem ir adresēti visiem abonentiem, kurpretim citi — visplašākajai sabiedrībai. Visi šie dokumenti ir datēti laikposmā, kas ir agrāks par "WEISSE SEITEN" pieteikuma iesniegšanas datumu. No šiem dokumentiem izriet, ka vārdkopa *"weiße Seiten"* ir lietota nevis sporādiski, kā to apgalvo prasītāja, bet gan ka Austrijas pasts ir uzskatījis, ka plašā sabiedrības daļa sapratīs, ko tā nozīmē, pretējā gadījumā pasts to nebūtu lietojis informācijas materiālos.

59 Kas attiecas uz Austrijas pasta telefonu grāmatu pasūtījumu veidlapām, ir jāatzīmē, ka tās nav izstrādājusi persona, kas iestājusies lietā. Tās attiecas uz 1993./1994. un

1994./1995. gadā, un tajās ir arī ietvertas vārdkopas "*weiße Seiten*" un "*gelbe Seiten*" bez jebkādiem papildu paskaidrojumiem. Līdz ar to ir pieņemts, ka tie, kas ir saņēmuši šīs pasūtījumu veidlapas, spēj saprast, ko nozīmē vārdkopa "*weiße Seiten*".

60 Arī no rīkojumiem par oficiālo telefonu grāmatu izdošanu, par ko 1992. gadā noslēgts līgums starp personu, kas iestājas lietā un Austrijas Pasta un telegrāfa pārvaldi un vēstulēm starp personu, kas iestājas lietā, un dažādām Austrijas pasta un telegrāfa pārvaldēm saistībā ar "*weiße Seiten*" (Baltās lapas) izdošanu; izriet, ka persona, kas iestājusies lietā, un attiecīgā pārvalde no 1992. gada savā sarakstē ir lietojušas vārdkopu "*weiße Seiten*" bez jebkādiem nozīmes paskaidrojumiem.

61 Arī no Internet 2000. gada 8. augustā veiktajiem pētījumiem izriet, ka vārdi "*weiße Seiten*" un "weisse Seiten" lietoti, apzīmējot telefonu grāmatas, arī elektroniskā formā un lasāmatmiņas kompaktdiskos (*CD-ROM*).

62 Pat ja šie minētie dokumenti tika savākti četrus gadus pēc preču zīmes "WEISSE SEITEN" pieteikuma iesniegšanas, tie apstiprina valodas attīstību, kā arī secinājumus, kuri izriet no dokumentiem, kas attiecas uz periodu pirms pieteikuma iesniegšanas.

63 Arī no lēmuma izriet, ka Austrijas preču zīme "WEISSE SEITEN" tika pasludināta par spēkā neesošu attiecībā uz šādiem izstrādājumiem: "papīrs un tipogrāfijas izstrādājumi".

64 Cita starpā, persona, kas iestājusies lietā, atsaucas uz pētījumiem, ko tā saistībā ar šo prasību ir veikusi Internet un kas pievienoti tās atbildes rakstam, lai pierādītu, ka jēdziens "*weiße Seiten*" ir sastopams vairākās valstīs. Tāpat arī ITSB atsaucas uz Internet veiktu pētījumu, kas pievienots tā atbildes rakstam.

65 Tāpēc šos dokumentus, ko pirmo reizi iesniedz Pirmās instances tiesā, nevar ņemt vērā. Prasības izskatīšanas Pirmās instances tiesā mērķis ir pārbaudīt ITSB Apelāciju padomju lēmumu likumību Regulas Nr. 40/94 63. panta nozīmē, tāpēc Pirmās instances tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus tai iesniedz pirmo reizi. Tāpēc iepriekš minētie dokumenti ir jānoraida, nepārbaudot to pierādījumu spēku (Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. februāra spriedums lietā T-10/03 *Koubi*/ITSB — *Flabesa (CORNFLEX)*, II-719. lpp., 52. punkts; 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā T-399/02 *Eurocermex*/ITSB (alus pudeles forma), *Recueil*, II-1391. lpp., 52. punkts; un 2005. gada 21. aprīļa spriedums lietā T-164/03 *Ampafrance*/ITSB — *Johnson & Johnson (monBeBé)*, Krājums, II-1401. lpp., 29. punkts).

66 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apelāciju padome pamatoti ir nospriedusi, ka dokumenti, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniedza ITSB, bija pietiekami, lai pierādītu, ka attiecīgā mērķa sabiedrības daļa uztvēra vārdkopu *"weiße Seiten"* kā ierastu vārdkopu datumā, kad prasītāja iesniedza pieteikumu reģistrēt preču zīmi "WEISSE SEITEN", respektīvi, tā uztvēra šo vārdkopu kā vispārīgu privātpersonu telefonu grāmatas apzīmējumu. Turklāt jāatzīmē, ka prasītāja nav iesniegusi ITSB pierādījumus, kas apliecinātu, ka uz preču zīmi "WEISSE SEITEN" neattiecas absolūts atteikuma pamatojums saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

67 Prasītājas arguments par to, ka Apelāciju padome neesot norādījusi iemeslus, kādēļ Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētais absolūtais atteikuma pamatojums attiektos arī uz citiem izstrādājumiem un pakalpojumiem, ne tikai iespiestām telefonu grāmatām, nav pieņemams. Faktiski Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 40. punktā ir konstatējusi: "Telefonu grāmatas ir pieejamas ne tikai drukātā, bet arī elektroniskā formā. Dalībnieks, kas lūdz atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, jau no 80. gadu beigām tirgo dažādas telefonu grāmatas arī elektroniskā formā. Telefonu grāmatas ir pieejamas ne tikai lasāmatmiņas kompaktdiskā (*CD-ROM*), respektīvi, ierakstīti informatizētā atmiņā, bet arī ir

pieejami tiešsaistē Internet". Tā apstrīdētā lēmuma 53. punktā, pārbaudot absolūto atteikuma pamatojumu, vēlreiz norāda, ka "telefonu grāmatas ir pieejamas ne tikai drukātā, bet arī elektroniskā formā" un ka "tās ir pieejamas arī tiešsaistē Internet".

68 Tā apstrīdētā lēmuma 41. punktā turklāt konstatē, ka "pat ja šo apzīmējumu parasti nelieto visu to izstrādājumu tirdzniecībā, uz kuriem attiecas zīmes reģistrācijas pieteikums, tas ir vispārīgs apzīmējums, līdz ar to, iespējams, jākonstatē absolūts atteikuma pamatojums". Apelāciju padome uzskatīja, ka tā nespēj "nošķirt dažādos izstrādājumus, uz kuriem attiecas minētais apzīmējums, piemēram, izklaidējošus romānus un telefonu grāmatas", līdz ar to tai "jāizvērtē izšķirtspējas trūkums attiecībā uz visiem izstrādājumiem, kas norādīti pieteikumam pievienotajā sarakstā".

69 No šiem citātiem izriet, ka Apelāciju padome ir norādījusi, kāpēc tā uzskata, ka absolūts atteikuma pamatojums ir jāattiecina arī uz 9. klases izstrādājumiem, respektīvi, "magnētiskiem ierakstīšanas līdzekļiem un informatizētām atmiņas vienībām ar instalēšanas ierakstiem, elektroniskiem datu apstrādes aparātiem, it īpaši magnētiskām ieraksta lentes, diskiem un lasāmatmiņas kompaktdiskiem (*CD-ROM*)", kā arī 16. klasi, t. i., "tipogrāfijas izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces izdevumiem", tādējādi izpildot pienākumu, kas norādīts Regulas Nr. 40/94 73. pantā.

70 Ir jāizvērtē šīs argumentācijas pamatotība.

71 Nav šaubu, ka privātpersonu telefonu grāmatas ir pieejamas ne tikai drukātā, bet arī elektroniskā veidā, internetā vai lasāmatmiņas kompaktdiskā (*CD-ROM*). Pirmās instances tiesa attiecībā uz "magnētiskiem ierakstīšanas līdzekļiem un informatizētām atmiņas vienībām ar instalēšanas ierakstiem, elektroniskiem datu apstrādes aparātiem, it īpaši lasāmatmiņas kompaktdiskiem (*CD-ROM*) ", un "tipogrāfijas

izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces izdevumiem" jau ir uzsvērusi, ka šo izstrādājumu dažādajā klāstā vai nu elektroniskā formā, vai uz papīra, var būt arī telefonu grāmatas vai citi saraksti (Pirmās instances tiesas 2001. gada 14. jūnija spriedums lietā T-357/00 un T-358/99 *Telefon & Buch*/ITSB (*UNIVERSALTELEFONBUCH* un *UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS*), *Recueil,* II-1705. lpp., 26. punkts).

72 Tāpēc vārdkopa *"weiße Seiten"* uzskatāma par ierastu apzīmējumu telefonu grāmatām, kā tas izriet arī no pētījumiem, kurus persona, kas iestājusies lietā, ITSB administratīvās procedūras laikā veikusi Internetā.

73 Kas attiecas uz "magnētiskiem ierakstīšanas līdzekļiem un informatizētām atmiņas vienībām ar instalēšanas ierakstiem, elektroniskiem datu apstrādes aparātiem, it īpaši magnētiskām ieraksta lentes, diskiem un lasāmatmiņas kompaktdiskiem (*CD-ROM*) ", kas ietilpst 9. klasē, ir jāatzīmē, ka prasītāja ir lūgusi reģistrēt preču zīmi visai šai izstrādājumu kategorijai, neko atsevišķi nenošķirot.

74 Tāpēc ir jāapstiprina Apelāciju padomes vērtējums, jo tas attiecas uz visu šo kategoriju kopumā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 7. jūnija spriedumu lietā T-359/99 *DKV*/ITSB (*EuroHealth*), *Recueil,* II-1645. lpp., 33. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *STREAMSERVE*, 46. punkts; 2002. gada 20. marta spriedumu lietā T-355/00 *DaimlerChrysler*/ITSB (*TELE AID*), *Recueil,* II-1939. lpp., 34. punkts; spriedumu lietā T-356/00 *DaimlerChrysler*/ITSB (*CARCARD*), *Recueil,* II-1963. lpp., 33. un 36. punkts, un spriedumu lietā T-358/00 *DaimlerChrysler*/ITSB (*TRUCKCARD*), *Recueil,* II-1993. lpp., 34. un 37. punkts).

75 Attiecībā uz "tipogrāfijas izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces izdevumiem", kuri ietilpst 16. klasē, kurai pieder arī telefonu grāmatas, prasītāja nav neko nošķīrusi šai vispārīgajā kategorijā, tāpēc jāapstiprina Apelāciju padomes vērtējums, jo tas attiecas uz visu šo kategoriju kopumā.

76 Šajos apstākļos jāuzskata, ka Apelāciju padome ir pamatoti atcēlusi preču zīmes "WEISSE SEITEN" reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz 9. klasi, respektīvi, "magnētiskiem ierakstīšanas līdzekļiem un informatizētām atmiņas vienībām ar instalēšanas ierakstiem, elektroniskiem datu apstrādes aparātiem, it īpaši magnētiskām ieraksta lentēm, diskiem un lasāmatmiņas kompaktdiskiem (*CD-ROM*)" un 16. klasi "tipogrāfijas izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces izdevumiem".

77 Tādējādi prasītājas otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

78 Prasītāja atzīst, ka preču zīme "WEISSE SEITEN" ir izstrādāta, ievērojot vācu valodas gramatikas likumības. Nevienam nevar nepamanīt to, ka zīme sastāv no krāsas apzīmējuma "*weiß*" (balts) un lietvārda "*Seiten*" (lapas, puses), kuram var piešķirt vairākas nozīmes. Tomēr absolūts atteikuma pamatojums Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē var rasties tikai tad, ja zīme sniedz par attiecīgajiem izstrādājumiem vai pakalpojumiem būtisku informāciju.

79 Prasītāja uzsver, ka publikācija nenozīmē baltas lapas, jo gandrīz visas drukātās publikācijas ir iespiestas ar melnu drukas krāsu uz balta papīra. Vārds "*Seiten*" nevar apzīmēt arī grāmatu, jo lapas ir tikai grāmatas sastāvdaļa, un ar šo vārdu nepietiek, lai patērētājs saprastu, ka viņš, pieprasījis "*weiße Seiten*", saņems grāmatu. Attiecībā

uz baltu papīru, prasītāja uzsver, ka neapdrukātu papīru nekad neapzīmē ar vārdu "*Seiten*" (lapas), jo tas ir tikai viens publikācijas elements.

80 Prasītāja uzskata, ka persona, kas ieraudzīs preču zīmi "WEISSE SEITEN", nedomās par redakciju, izdevumu vai publikāciju. Vārds "*Seite*" (lapa, puse) nekad nevarot apzīmēt pakalpojumu, tāpat arī krāsas norāde "*weiß*" nevedina domāt par pakalpojumiem.

81 Prasītāja secina, ka tā kā "*weiße Seiten*" nespēj pienācīgi un viegli saprotamā veidā raksturot nevienu attiecīgo produktu un pakalpojumu būtisko īpašību, izņemot papīru, attiecībā uz kuru tā tāpat nav aprakstoša, preču zīmi "WEISSE SEITEN" nevar uzskatīt kā tādu, kas apraksta kādu no izstrādājumiem vai pakalpojumiem.

82 ITSB atzīmē, ka prasītāja ir pārpratusi apstrīdēto lēmumu. Kas attiecas uz "tipogrāfijas izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces izdevumiem" un "magnētiskiem ierakstīšanas līdzekļiem un informatizētām atmiņas vienībām ar instalēšanas ierakstiem, elektroniskiem datu apstrādes aparātiem, it īpaši magnētiskām ieraksta lentes, diskiem un lasāmatmiņas kompaktdiskiem (*CD-ROM*)", preču zīme "WEISSE SEITEN" aprakstot attiecīgos izstrādājumus tikai kā vārdkopas "telefonu grāmata" sinonīms, nevis tāpēc, ka grāmatām ir baltas lapas. Turklāt ierasts apzīmējums ikdienišķā valodā parasti vienmēr ir aprakstošs.

83 ITSB uzsver, ka, pat ja preču zīme apraksta tikai daļu noteiktā kategorijā ietilpstošu izstrādājumu, to šai kategorijai reģistrēt nevar. Tā kā preču zīme "WEISSE SEITEN"

apraksta privātpersonu telefonu grāmatas, to nevarēja reģistrēt arī tipogrāfijas (drukātiem) izstrādājumiem, izņemot vienīgi tad, ja zīmes pieteicējs vai īpašnieks būtu pienācīgi ierobežojis izstrādājumu un pakalpojumu sarakstu, izslēdzot no tā telefonu grāmatas.

84 Kas attiecas uz Apelāciju padomes sasaisti ar nozīmi *"weißfarbige Seiten"*, tā attiecas arī uz šādiem izstrādājumiem: "papīrs, kartons un izstrādājumi no materiāliem, kas neietilpst citās klasēs, mākslinieku piederumi; biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību materiāli (izņemot ierīces)". ITSB uzskata, ka jēdzienu *"weiße Seiten"* var lietot kā sinonīmu jēdzienam *"weißfarbige Seiten"* (lapas baltā krāsā). Tāpēc "WEISSE SEITEN" ir aprakstoša preču zīme attiecībā uz visiem šiem izstrādājumiem. ITSB tomēr atzīmē, ka tas, vai patērētāji uztvers šo zīmi arī kā sinonīmu "mācību materiāliem (izņemot ierīces)" nav noskaidrots, jo prasītāja nav viennozīmīgi apstrīdējusi vērtējumu par šiem izstrādājumiem.

85 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka "WEISSE SEITEN" ir tiešs un konkrēts apzīmējums attiecīgo izstrādājumu un pakalpojumu pazīmēm vai īpašībām Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

86 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka vārdi *"Seite"* un *"Blätter"* lietoti kā sinonīmi, par ko liecina žurnālā "GEO" publicētais raksts, kā arī citi dokumenti, ko tā iesniegusi ITSB procedūras ietvaros.

87 Tā kā norāde *"weiß"* apzīmē neapdrukātas lapas un lappuses, ko tādas arī pārdod, tā tādējādi apraksta tirdzniecībā esošo lapu īpašības, respektīvi, ar jēdzienu *"weiße Seiten"* apzīmēts šā izstrādājuma veids un kvalitāte.

Pirmās instances tiesas vērtējums

88 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nereģistrē "preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kura tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas preču un pakalpojumu īpašības". Turklāt Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punkts paredz, ka "1. punktu piemēro arī tad, ja pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Kopienas daļā".

89 Regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķis ir kalpot sabiedrības interesēm, kas prasa, lai zīmes vai norādes, kas to raksturo izstrādājumu vai pakalpojumu īpašības, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, varētu brīvi lietot ikviens. Šis noteikums neļauj rezervēt šādas zīmes vai norādes tikai vienam uzņēmumam, reģistrējot tās kā preču zīmi (Tiesas 2003. gada 23. oktobra spriedums lietā C-191/01 P ITSB/*Wrigley*, *Recueil*, I-12447. lpp., 31. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-219/00, *Ellos*/ITSB (*ELLOS*), *Recueil*, II-753. lpp., 27. punkts).

90 Šādā skatījumā noteikumā minētie apzīmējumi un norādes ir tās, kuras, lietojot mērķa sabiedrības daļai normālos apstākļos, varētu kalpot vai nu tiešai to izstrādājumu vai pakalpojumu īpašību norādei, par kuriem ir pieteikta reģistrācija, vai arī to būtiskāko pazīmju nosaukšanai (Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedums lietā C-383/99 *Procter & Gamble*/ITSB, *Recueil*, I-6251. lpp., 39. punkts). Apzīmējuma aprakstošā rakstura izvērtējumu var veikt, no vienas puses, vienīgi saistībā ar attiecīgajiem izstrādājumiem un pakalpojumiem un, no otras puses, attiecībā uz to, kā šo apzīmējumu uztver konkrētā sabiedrības daļa (iepriekš minētais spriedums *CARCARD*, 25. punkts).

91 Lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ņemot vērā attiecīgajiem vārdiskajiem apzīmējumiem piešķirto nozīmi, ir jāpārbauda, vai no mērķa sabiedrības daļas viedokļa pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp šiem apzīmējumiem un to preču vai pakalpojumu kategorijām, par kurām tika lūgta reģistrācija (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *CARCARD*, 28. punkts).

92 Šajā sakarā ir jāatgādina — lai, balstoties uz Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ITSB noraidītu reģistrācijas pieteikumu, nav nepieciešams, lai apzīmējumi vai norādes, kas veido šajā pantā minētās preču zīmes, patiešām tiek lietotas reģistrācijas pieteikuma brīdī nolūkā aprakstīt tādas preces vai pakalpojumus kā tie, par kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums, vai šo preču vai pakalpojumu īpašības. Kā tas norādīts šīs normas redakcijā, pietiek, ka apzīmējumus un norādes var lietot šādam mērķim. Tāpat piemērojot minēto normu, ir jānoraida vārdiska apzīmējuma reģistrācija, ja vismaz viens no iespējamiem apzīmējumiem apzīmē attiecīgo preču vai pakalpojumu īpašības (iepriekš minētais spriedums lietā ITSB/*Wrigley*, 32. punkts).

93 Šai lietā Apelāciju padome uzskatīja, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais absolūtais atteikuma pamatojums ir piemērojams šādiem izstrādājumiem un pakalpojumiem:

— 9. klase: "Magnētiskie ierakstīšanas līdzekļi un informatizētās atmiņas vienības ar instalēšanas ierakstiem, elektroniski datu apstrādes aparāti, it īpaši magnētiskās ieraksta lentes, diski un lasāmatmiņas kompaktdiski (*CD-ROM*)";

— 16. klase: "Papīrs, kartons un izstrādājumi no materiāliem, kas neietilpst citās klasēs; tipogrāfijas izstrādājumi, telefonu grāmatas, atsauces izdevumi; mākslinieku piederumi; biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību materiāli (izņemot ierīces)";

— 41. klase: "Izdevniecību pakalpojumi, it īpaši tekstu, grāmatu, apskatu un žurnālu publicēšana";

— 42. klase: "Redaktora pakalpojumi".

94 Pat ja pietiek, ka ir piemērojams viens no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā minētajiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem, lai apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, ir jāpārbauda Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā absolūtā atteikuma pamatojuma piemērošanas pareizība arī saistībā ar 76. punktā minētajiem izstrādājumiem, attiecībā uz kuriem tika izdarīts slēdziens, ka ir pareizi piemērots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

95 Vārdkopa *"weiße Seiten"* ir izveidota pareizi, ievērojot vācu valodas gramatikas likumības, kā to konstatē arī prasītāja, turklāt tā sastāv no bieži lietotiem vācu vārdiem.

96 Kā tika atzīmēts, izskatot iepriekšējo pamatu, šī vārdkopa vācu valodā ir kļuvusi par sinonīmu jēdzienam "privātpersonu telefonu grāmatas". Līdz ar to šo vārdkopu var uzskatīt par aprakstošu arī izstrādājumiem, par kuriem tiek uzskatīts, ka tā ir parasts apzīmējums, respektīvi, "magnētiskiem ierakstīšanas līdzekļiem un informatizētām atmiņas vienībām ar instalēšanas ierakstiem, elektroniskiem datu apstrādes aparātiem, it īpaši magnētiskām ieraksta lentes, diskiem un lasāmatmiņas kompaktdiskiem (*CD-ROM*)", kā arī "tipogrāfijas izstrādājumiem, telefonu grāmatām, atsauces izdevumiem", jo tā apzīmē šo izstrādājumu paveidu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *UNIVERSALTELEFONBUCH* un *UNIVERSAL-KOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS*, 28. punkts).

97 Tādējādi prasītājas argumenti, ka publikācija nenozīmējot baltas lapas, jo gandrīz visas drukātās publikācijas ir iespiestas ar melnu drukas krāsu uz balta papīra, un ka vārds *"Seiten"* nevarot apzīmēt arī grāmatu, jo lapas ir tikai grāmatas sastāvdaļa, un ar šo vārdu nepietiekot, lai patērētājs saprastu, ka viņš, pieprasījis *"weiße Seiten"*, saņems grāmatu, nav būtiski, tā kā Apelāciju padome ir konstatējusi, ka preču zīme "WEISSE SEITEN" ir aprakstoša attiecībā uz minētajiem izstrādājumiem tikai kā vārdkopas "telefonu grāmata" sinonīms, nevis tāpēc, ka grāmatām ir baltas lapas.

98 Kas attiecas uz 41. klasi "izdevniecību pakalpojumi, it īpaši tekstu, grāmatu, apskatu un žurnālu publicēšana", 42. klasi "redaktora pakalpojumi", šie pakalpojumi attiecas uz 96. punktā uzskaitīto izstrādājumu radīšanu un pilnveidi, konkrēti, uz izstrādājumiem papīra formā, kas ietilpst 16. klasē. Līdz ar to vārdkopu *"weiße Seiten"* var uzskatīt arī par šos pakalpojumus aprakstošu vārdkopu, jo tā apzīmē šo pakalpojumu galamērķi (šajā sakarā skat. iepriekšminēto spriedumu lietā *UNIVERSALTELEFONBUCH* un *UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS*, 26. un 28. punkts).

99 Šais apstākļos prasītājas arguments, ka persona, sastopoties ar preču zīmi "WEISSE SEITEN", nedomās par redakciju, izdevumu vai publikāciju, neiztur kritiku, jo Apelāciju padome ir konstatējusi pietiekamu saikni starp šiem pakalpojumiem un izstrādājumiem, saistībā ar kuriem vārdkopa *"weiße Seiten"* nozīmē "privātpersonu telefonu grāmata".

100 Līdz ar to Apelāciju padome nav kļūdījusies, izvērtējot augstāk norādītos izstrādājumus un pakalpojumus.

101 Vēl jāpārbauda preču zīmes "WEISSE SEITEN" eventuāli aprakstošais raksturs attiecībā uz šādiem izstrādājumiem: "papīrs, kartons un izstrādājumi no materiāliem, kas neietilpst citās klasēs, mākslinieku piederumi; biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību materiāli (izņemot ierīces) ", kas ietilpst 16. klasē.

102 Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 81. punktā šai sakarā ir konstatējusi:

""Papīrs" sastāv no lapām. Ja tās nav atsevišķas, bet gan iesietas, saspraustas vai citādi sasaistītas, neatkarīgi no tā, vai tās ir apdrukātas, tās sauc par *"Seiten"* [..] Nebūt nav izslēgts, ka vārds *"Seite"* [..] var kļūt vai ir jau kļuvis pa vārda *"Blatt"* (lappuse) sinonīmu. Precizēt, ka runa ir par baltām lapām, ir konkrēta un tieša norāde, kas raksturo papīru un ko patērētāji ņem vērā, izdarot lēmumu par pirkumu, pretēji tam, ko uzskata Anulēšanas nodaļa. Kas attiecas uz vispārīgo apzīmējumu "biroja preces", tajā ietilpst arī papīrs, tādējādi vārdkopa *"weiße Seiten"* [..] ir aprakstoša arī attiecībā uz tām. Tas pats sakāms arī par "mācību materiāliem", jo tajos galvenokārt ietilpst grāmatas. Faktiski precizējums, ka mācību saturs ir iespiests uz balta papīra, būtiski raksturo šā izstrādājuma īpašības. Arī "mākslinieku piederumi" ir vispārīgs apzīmējums, jo tajos ietilpst zīmēšanas papīrs, līdz ar to, kā jau konstatēts, vārdkopa attiecībā uz to ir aprakstoša."

103 Ir jākonstatē, ka Apelāciju padomes izvērtējums ir pareizs. Faktiski minēto vārdkopu var viegli saprast *"weißfarbige Seiten"* nozīmē, un to var lietot, kā norāda ITSB un persona, kas iestājusies lietā, kā sinonīmu vārdkopai *"weiß*farbige *Blätter"*. Tātad to var uzskatīt par aprakstošu vismaz attiecībā uz papīru un, tā kā prasītāja nav neko noškīrusi kategorijā "papīrs, kartons un izstrādājumi no tiem, kas neietilpst citās klasēs", arī attiecībā uz visiem šiem izstrādājumiem.

104 Kas attiecas uz "mākslinieku piederumiem", jāatzīmē, ka tajos ietilpst visi materiāli, ko izmanto mākslinieki. Šai kategorijā var būt arī papīrs un, tā kā prasītāja nav neko nošķīrusi kategorijā, izslēdzot no tās papīru, vārdkopu *"weiße Seiten"* var uzskatīt par aprakstošu arī attiecībā uz kategoriju "mākslinieku piederumi".

105 Attiecībā uz "biroja piederumiem (izņemot mēbeles)", šajā kategorijā, piemēram, var ietilpt bloknoti un drukas papīrs un, tā kā prasītāja nav neko nošķīrusi šajā kategorijā, attiecīgo vārdkopu var uzskatīt par aprakstošu attiecībā uz šiem izstrādājumiem.

106 Visbeidzot par "mācību materiāliem (izņemot ierīces)", ir sakāms tas pats, kas par iepriekš minētajiem izstrādājumiem. Tā kā prasītāja nav no šiem materiāliem izslēgusi lapas vai baltas lappuses, ir jāatzīmē, ka zīmi attiecībā uz šiem izstrādājumiem var uzskatīt par aprakstošu.

107 Tā kā prasītāja nav neko nošķīrusi un ierobežojusi šajās vispārīgajās kategorijās, ir jāapstiprina Apelāciju padomes izvērtējums attiecībā uz visiem izstrādājumiem, kas minēti 101. punktā.

108 No šiem apsvērumiem izriet, ka saikne starp preču zīmi "WEISSE SEITEN" un visu attiecīgo izstrādājumu un pakalpojumu raksturojumu ir pietiekami cieša, lai uz to varētu attiecināt Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā norādīto aizliegumu.

109 Tādējādi prasītājas trešais pamats ir jānoraida.

110 Kas attiecas uz ceturto pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktu pietiek piemērot vienu absolūtu atteikuma pamatojumu, lai zīmi nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi (Tiesas 2002. gada 19. septembra spriedums lietā C-104/00 P *DKV/*ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 29. punkts).

111 Turklāt atbilstoši judikatūrai vārdiskai preču zīmei, kas ir preču vai pakalpojumu īpašības aprakstoša Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, šī iemesla dēļ neizbēgami trūkst atšķirtspējas attiecībā uz šīm pašam precēm vai pakalpojumiem Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (pēc analoģijas skat. Tiesas 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-265/00 *Campina Melkunie*, *Recueil*, I-1699. lpp., 19. punkts, un 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-363/99 *Koninklijke KPN Nederland*, *Recueil*, I-1619. lpp., 86. punkts).

112 Tādējādi prasītājas ceturtais pamatu nevar akceptēt.

113 Tādēļ prasībā ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

114 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem. Tā kā persona, kas iestājusies lietā, nav izvirzījusi prasījumus šajā sakarā, tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies personai, kas iestājusies lietā;

3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Jaeger Tiili Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 16. martā.

Sekretārs Priekšsēdētājs

E. Coulon M. Jaeger